

LBRIS

We know
books

Mircea Brenciu

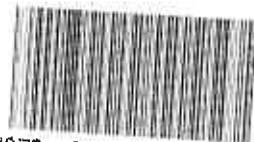
*Stupizi,
da'
mândri...*

33 POEME SPECIOASE

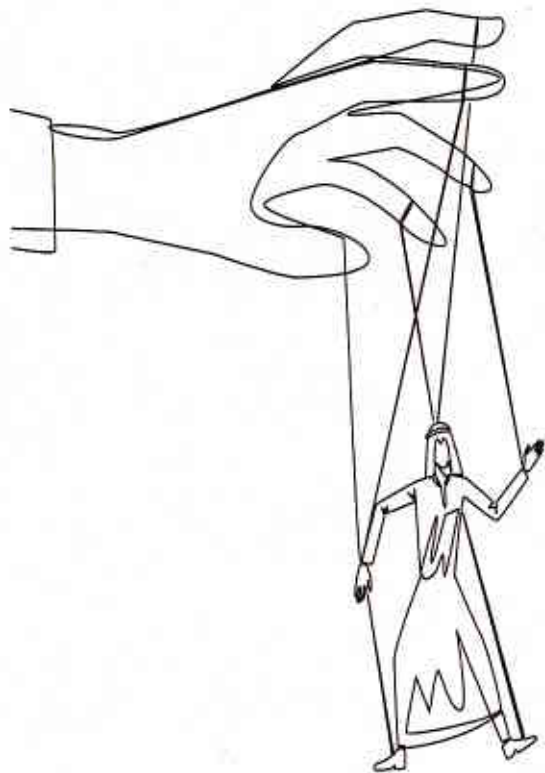
*Editura Societății Ziaristilor
și Oamenilor de Cultură
„Cincinat Pavelescu”
Brașov - 2024*

<i>Acela pe care l-ai uitat</i>	 pag. 7
<i>Ai timp să alegi</i>	 pag. 8
<i>Aș iubi</i>	 pag. 9
<i>Deziluzie</i>	 pag. 10
<i>Nevoi</i>	 pag. 11
<i>O evaluare sordidă</i>	 pag. 12
<i>Taina mea mare</i>	 pag. 13
<i>Eu nu suport</i>	 pag. 14
<i>Iluzia perfectă</i>	 pag. 15
<i>Insomniac</i>	 pag. 16
<i>Cretine fete</i>	 pag. 18
<i>Costumul de om</i>	 pag. 20
<i>Setea de cuvinte</i>	 pag. 22
<i>Nichita</i>	 pag. 23
<i>Când te vinzi necuratului</i>	 pag. 24
<i>Metafora</i>	 pag. 25
<i>Epilogul Revoluției Române</i>	 pag. 26
<i>Europenism valah</i>	 pag. 28
<i>Globalism</i>	 pag. 29
<i>Hamletiana</i>	 pag. 30
<i>Cu mîloaga</i>	 pag. 31
<i>Lumea e un stadion</i>	 pag. 32
<i>Paradigma cea nouă</i>	 pag. 34
<i>Noua ecologie</i>	 pag. 35
<i>Un poem foarte trist</i>	 pag. 36
<i>O poezie de sezon</i>	 pag. 37
<i>Să fii român</i>	 pag. 38
<i>Cu ce am mai rămas</i>	 pag. 39
<i>Zoon politikon</i>	 pag. 40
<i>Decât</i>	 pag. 41
<i>Stupizi, da mândri</i>	 pag. 42
<i>Valoarea</i>	 pag. 44
<i>Adevărat a înviat!</i>	 pag. 45

ESZ978-606-94461-9-5

LBRIS

We know
books

Acela pe care l-ați uitat

*Eu sunt acela pe care l-ați uitat într-o filă de carte,
desprinsă umil de surorile-i albe,
acolo, în uitarea aceea,
e liniștea absolută pe care o înveți
în vâltoarea vieții plutind ca o pană,
acel stilograf cu care înțepi văzduhul pentru orbi,
când curvintele nu sunt din carne,
au doar forma unui sărut
cu care atragi atenția că
eu sunt acela pe care l-ați uitat
răsfoind aerul expirat de îngeri.*

LBRIS

We know
books

Ai timp să alegi

Din ceea ce am fost,
tânăr și plin de speranțe,
nu au rămas decât două picioare
înfipse într-o căpățână –
umbra unui bătrân,
iar la mijloc, o inimă
cuibărită în trupul
semnului de întrebare,
ce își ține cu greu
curiozitatea unui punct
strivit de tălpile reunite
în forma unei
în... căpățânate cruci,
intersecția la care mai am timp
să aleg
din restul ce am fost...

Aș iubi

Aș iubi
și nu am loc,
aș dori
să mai mai joc,
nicăieri nu cred că visul
îmi aduce paradisul.
Sunt doar eu
și-n rest
abisul!
Și, mă rog...

LBRIS

We know
books

Deziluzie

*M-am dezlipit de mine într-un moment hazliu,
de dincolo de geamuri un hohot m-a împins,
cine în astă lume stă amplu și neatins,
în timp ce eu, poetul, mereu sunt mai târziu?*

*Mă chinuie tăcerea cuvântului năluca,
aș vrea să spun atâtea și geamul e închis,
o să sughit de larma ce m-a ochit precis
în liniștea menită mereu să mă seducă.*

*Așa încât mă satur cu adevărul mut
că sunt un psalt tocmă pe liniștile sacre,
îmi dezlipesc retina de-atâtea simulacre,
când vinul s-a acrit în cana mea de lut.*

Nevoi

*Era rândul meu să mă îndoiesc.
Am ajuns la vârsta la care
întrebările devin obligatorii.
Cine naiba mă mai poate convinge
că viața mea se mai poate împiedeca
de niște banale întrebări... esențiale?
Da, știu, am ajuns la vârsta la care
întrebările, care devin obligatorii,
te conjură să îți sufleci izmenele
și să porcezi la aceea treabă
care, de fapt, arată că nu îți pasă.
Eu, de frică să nu fiu înjurat,
m-am ascuns sub vârsta la care
răspunsurile nu mai sunt deloc necesare.*

